

КОЛОТОВ Віктор Михайлович (03. 07. 1949, с-ще Юдино, нині у складі м. Казань, Татарстан, РФ — 03. 01. 2000, Київ) — футболіст (півзахисник), тренер. Заслужений майстер спорту СРСР (1975). Заслужений тренер України (1986). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2016, посмертно). Закін. Київський інститут фізичної

культури (1975). Бронз. призер 20-х (Мюнхен, 1972), 21-х (Монреаль, 1976) Олімпійських ігор. Чемпіон СРСР (1971, 1974, 1975, 1977). Срібний призер чемпіонатів СРСР (1972, 1973, 1976, 1978) та чемпіонату Європи (Бельгія, 1972). Володар Кубка СРСР (1974, 1978), Кубка володарів Кубків європ. країн та Суперкубка УЄФА (обидва — 1975). У списках «33 найкращих» — 7 разів, з них 5 — на 1-му місці. Виступав за спорт. клуби «Чайка» (м. Зеленодольськ, 1967), «Трудові резерви» (1968), «Рубін» (1968–70, обидва — м. Казань; усі — Татарстан), «Динамо» (Київ, 1971–81). У чемпіонатах СРСР провів 218 ігор, забив 62 голи. За збірну команду СРСР провів 55 матчів, забив 22 голи (зокрема за олімп. збірну СРСР зіграв 11 матчів, забив 5 голів). За результатами сезону 1976 британ. ж. «World soccer» («Світовий футбол») назвало К. серед чл. символ. збірної команди світу. Тренери — В. Маслов, О. Севидов, В. Лобановський. Працював тренером команди «Динамо» (Київ, 1984–92), гол. тренером команд «Борисфен» (Київ, 1993), молодіж. збір. України (1995–96, 1998–99), «Прикарпаття» (Івано-Франківськ, 1996–97). У рідному с-щі К. встановлено пам'ятник, його ім'ям названо стадіон «Комсомолець» у Зеленодольську.

В. А. Старков

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Колотов Віктор Михайлович / В. А. Старков // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-3110>. — Останнє поновлення : 2016.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).